

ODARVM HORATII
 SEQVVNTVR ALIA
 QVAEDAM GENERA
 Carminum.
 XX.

Arma ui rumq; cano Troiae qui primus ab oris

I ta li am fa to profugus La ui nia Veniti
 INITIV N PRIMI AENEIDOS

Vergili.

Ille ego qui quondam gracili modulatus avena
 Carmen, & egressus sylvis, uicina coegeri,
 Ut quamuis auido parerent arua colono:
 Gratum opus agriculis: At nunc horremia Martis

A Rma uirumq; cano: Troiae qui primus ab oris
 Italiam fato profugus, Laviniaq; uenit
 Littora: multum ille & terris iactatus, & alto
 Vi superume, seu memorem lunonis obiram.
 Multa quoq; & bello passus dum conderet urbem,
 Inferretq; deos Latio, genus unde Latinum,
 Albaniq; patres, atq; alta mœnia Rome.

Musa

M E L O D I A E.

Musa mihi causas memora, quo numine lasso
 Quidue dolens regina, deum, tot uclueret casus
 In signem pietate virum, tot adire labores
 Impulcrit, tanta ne animis coelestibus ire?
 Vrbs antiqua fuit (Tyrii tenuere coloni)
 Carthago, Italiam conera, Tyberinaq; longe
 Hostia: diues opum, studijsq; asperrima belli,
 Quam iuno fertur terris magis omnibus unam,
 Post habita coluisse Samo. hic illius arma,
 Hic currus fuit, hoc regnum dea gentibus esse
 (Si qua fata finant) iam tum tenditq; fouetq;
 Progeniem sedenim Troiano à sanguine duci
 Audierat, Tyrias olim quæ uerteret arces.
 Hinc populum latè regem, belloq; superbum,
 Venturum excidio Libye, sic uoluere Parcas.
 Id metuens, ueterisq; memor Saturnia belli,
 Prima quod ad Troiam pro charis gesserat Argis.
 Nec dum etiam cause irarum, seuiq; dolores
 Exciderant animo, manet alta mente reposum
 Iudicium Paridis, spreteq; iniuria forme.
 Et genus inuium, & rapiti Ganymedi honores:

28

D. 3